

ORĘDOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. — Prenumerata kwartalna 360 mk., miesięczna 150 mk. — Poszczególne numery 20 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 40.— marek od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 60.— marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Drukarnia Gdańska“ Tow. Akc., Gdańsk.

Nr. 39.

Puck, sobota, dnia 27 maja 1922 r.

Rok 36.

Część Urzędowa.

- Treść:** 317. Zarządzenie starosty w sprawie godzin urzędowania w starostwie i urzędach komunalnych.
318. Godziny biurowe w starostwie podczas Zielonych Świąt.
319. Ustawa z dnia 31 III 22. o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych.
320. Okólnik Wojewody Pomorskiego w sprawie przewłaszczeń nieruchomości podlegających likwidacji.
321. Okólnik Wojewody Pomorskiego w sprawie zniesienia Ministerstwa b. dz. pr.

317.

Zarządzenie starosty w sprawie godzin urzędowania w starostwie i urzędach komunalnych.

Począwszy od dnia 1 czerwca rb. wyznaczam czas urzędowania w starostwie, Wydziale Powiatowym, Powiatowej Kasie Oszczędności, Powiatowym Urzędzie Budowlanym i Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy.

na godz. 8 do godz. 12 przed poł. i godz. 2 do godz. 5 po poł.

Poszczególne biura będą otwarte dla publiczności od 9—12 godz. przed południem, dla mieszkańców Oksywskiej Kępy także od 2—3 godz. po poł. Powiatowa Kasa Komunalna i Powiatowa Kasa Oszczędności załatwiać będzie strony od godz. 9—12 przed poł.

Starosta przyjmuje od godz. 9½—11½ przed poł.

Z wszelkimi sprawami zwracać się należy najpierw do odnośnych biur, a do starosty tylko wtenczas, jeżeli sprawy w odnośnych biurach nie zostały dostatecznie załatwione i tylko w bardzo ważnych kwestiach.

Puck, dnia 22 maja 1922 r.

Lipski, starosta.

318.

Godziny biurowe w starostwie podczas Zielonych Świąt.

Aby pozamiejscowym urzędnikom starostwa umożliwić wyjazd do swych rodzin, zamyka się biura starostwa w piątek, dnia 2 czerwca rb. o godz. 12 w poł. i otwiera się we wtorek dnia 6 czerwca rb. o godz. 2 po poł.

W międzyczasie będzie od godz. 8 rano do godz. 6 wieczorem w biurze nr. 1 dyżur celem załatwienia spraw nie cierpiących zwłoki. Dyżur będą pełnić:

w piątek, dnia 2 czerwca rb.: pp. Ramutkowski i Haase,
w sobotę, dnia 3 czerwca rb.: pp. Gołuchowski i Fejth,
w niedzielę, dnia 4 czerwca rb.: pp. Miślisz i Kujatówna,
w poniedziałek, dnia 5 czerwca rb.: pp. Lewandowski i Kuchnowska,
w wtorek, dnia 6 czerwca rb.: pp. Kolek i Drzeżdżon.

Pp. sołtysi ogłoszą powyższe w przyjęty sposób.

Puck, dnia 22 maja 1922 r.

Lipski, starosta.

319.

Ustawa z dnia 31 marca 1922 r. o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych.

Art. 1. Podatkowi od wzbogacenia się podlegają:

- osoby fizyczne, tudzież podlegające podatkowi przemysłowemu, zarobkowemu, względnie procederowemu osoby prawne, o ile jedne i drugie są właścicielami gruntów, placów i budynków, położonych na obszarze Rzeczypospolitej, na nabytych w drodze odpłatnej w czasie od 1 stycznia 1918r. do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy;
- osoby fizyczne, które w okresie czasu od dnia 1 stycznia 1918 r. aż do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy spłaciły częściowo lub w całości wierzytelności, obciążające hipotekę nieruchomości do tych osób należących, nie zaciągając z tej przyczyny nowych hipotecznych zobowiązań dłużnych, o ile spłacone wierzytelności powstały przed 1 stycznia 1915 r.

Podatkowi temu podlegają również spadki, wakające (nieobjęte) po osobach fizycznych, określonych w poprzednich ustępach niniejszego artykułu.

Art. 2. I. Od podatku są całkowicie zwolnione:

- Państwo i związki samorządowe, Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa, Poczтовая Kasa Oszczędności, Polski Bank Krajowy i Polski Bank Komunalny;

- b) osoby prawne odnośnie do nieruchomości (art. 1 p. a), nabytych dowodnie dla celów przemysłowych, celem prowadzenia lub rozszerzenia własnej działalności przemysłowej, o ile chodzi o zakłady przemysłowe, lub w których umieszczone zostały własne biura, składy i t. p., o ile chodzi o zakłady handlowe;
- c) spółdzielnie aprowizacyjne i ich związki;
- d) osoby, które nabyły nieruchomości (art. 1) na zasadzie ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 462), ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 4 poz. 18), tudzież nabywcy gospodarstw rolnych do 43 ha na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, oraz powiatów: białowiejskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego;
- e) osoby, które dowodnie wykażą, że nabyły nieruchomości (art. 1 p. a), względnie spłaciły wierzytelności (art. 1 p. b) ze środków, uzyskanych w drodze realizacji majątku nieruchomości i ruchomego, oraz wierzytelności hipotecznych, posiadanych już w dniu 1 sierpnia 1914 roku lub takiego majątku, oddziedziczonego przed dniem nabycia nieruchomości, względnie spłacenia wierzytelności;
- f) reemigranci, którzy udowodnią, iż nabyli nieruchomości ze środków, przywiezionych do Polski z zagranicy;
- g) nabywcy nieruchomości, w art. 1 lit. a) wymienionych, za kwotę nie przewyższającą: 400,000 mk., względnie 1,000.000 mk., o ile nabycie nastąpiło w pierwszym, względnie drugim półroczu 1921 r. i w r. 1922 do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
- 250.000 mk. o ile nabycie nastąpiło w 1920 r.
50.000 mk. o ile nabycie nastąpiło w 1919 r.
20.000 mk. o ile nabycie nastąpiło w 1918 r.
- h) osoby, które spłaciły wierzytelności, w art. 1 lit. b) wymienione, w kwocie do 15.000 mk. łącznie;
- i) osoby, należące do kategorii właścicieli gruntów o obszarze do 43 ha, które nabyły nieruchomości (art. 1 p. a) na podstawie transakcji, zawartych pomiędzy członkami rodziny do II stopnia pokrewieństwa łącznie.

II. Od podatku są częściowo zwolnione:

Osoby, które udowodnią, że od nabytych nieruchomości (art. 1 p. a) zapłaciły bądź za siebie, bądź za sprzedającego, do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy na rzecz kraju (Państwa), gmin miejskich i wiejskich na Śląsku Cieszyńskim podatek od przyrostu wartości, pobierany na mocy Ustawy Śląskiej z dnia 2 maja 1913 r. (Dz. Ust. i Rozp. Kr. Nr. 35 i rozporządzenie Tymczasowej Komisji Rządowej z dnia 6 czerwca 1921 r. L. VIII 2530/9); mają one prawo potrącić połowę zapłaconego podatku od przyrostu wartości, od sumy podatku, przypadającego na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 3. Podatek wynosi:

A. Od osób, wymienionych w art. 1 p. a):

1. 50% ceny kupna, przyjętej za podstawie wymiaru opłaty stemplowej (należności prawnej) od aktu nabycia nieruchomości po strąceniu przyjętych do zapłaty i zaciągniętych na kupno długów hipotecznych, o ile nabycie nastąpiło w 1918 r.;
 2. 40% ceny kupna, przyjętej za podstawie wymiaru opłaty stemplowej (należności prawnej) od aktu nabycia nieruchomości po strąceniu przyjętych do zapłaty i zaciągniętych na kupno długów hipotecznych, o ile nabycie nastąpiło w 1919 r.;
 3. 30% ceny kupna, przyjętej za podstawie wymiaru opłaty stemplowej (należności prawnej) od aktu nabycia nieruchomości po strąceniu przyjętych do zapłaty i zaciągniętych na kupno długów hipotecznych, o ile nabycie nastąpiło w 1920 r.;
 4. 20%, względnie 10%, w pierwszym, względnie drugim półroczu 1921 r. i w r. 1922 aż do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
- O ile cena nabycia przewyższa minimum, ustanowione dla każdego roku w art. 2 lit. g):
5 krotnie podatek podwyższa się o	25%
10 krotnie podatek podwyższa się o	50%
15 krotnie podatek podwyższa się o	75%
20 krotnie podatek podwyższa się o	100%

B. Od osób, wymienionych w art. 1 p. b):

1. 40% sumy spłaconej wierzytelności, o ile spłata nastąpiła w 1918 r.;
2. 80% sumy spłaconej wierzytelności, o ile spłata nastąpiła w 1919 r.;
3. 140% sumy spłaconej wierzytelności, o ile spłata nastąpiła w 1920 r.;
4. 200%, względnie 250%, w pierwszym, względnie drugim półroczu 1921 r. i w r. 1922 aż do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

O ile spłacona wierzytelność przenosi sumę:

75.000 mk. — podatek podwyższa się o	25%
150.000 mk. — podatek podwyższa się o	50%
225.000 mk. — podatek podwyższa się o	75%
300.000 mk. — podatek podwyższa się o	100%

Art. 4. Każdy płatnik (art. 1) z wyjątkiem płatników, należących do kategorii właścicieli gruntów o obszarze do 43 ha (art. 6), jest obowiązany przypadający odeń podatek (art. 3) obliczyć i wnieść połowę w ciągu miesiąca, licząc od dnia następnego po ogłoszeniu rozporządzenia wykonawczego do ustawy niniejszej, do kasy skarbowej (urzędu podatkowego) tego rodzaju w którym położona jest nieruchomość, określona w art. 1, drugą zaś połowę w ciągu 6 tygodni po upływie pierwszego terminu płatności.

Na rachunek powyższej kasy skarbowej (urzędu podatkowego) można podatek wpłacić także do innej kasy skarbowej (urzędu podatkowego), do Pocztovej Kasy Oszczędności, do Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, do Polskiego Banku Krajowego, do krajowych banków dewizowych tudzież do ich oddziałów, znajdujących się na obszarze Rzeczypospolitej.

Nadto winien płatnik w terminie wyżej określonym przesłać właścicielce Izbie skarbowej szczegółowe obliczenie podatku wraz z dowodem jego uiszczenia. W obliczeniu tem należy pod rygorem art. 99 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550) określić dokładnie nieruchomość (art. 1) termin i cenę

nabycia, osobę, od której ją nabyto, tudzież zamieścić wiadomości o tem, kiedy, gdzie i w jakiej kwocie pobrano opłatę skarbową (należytość) od aktu nabycia nieruchomości, względnie, o ile chodzi o podatek, określony w art. 1 p. b), podać sumę spłaconej wierzytelności, czas jej spłacenia oraz oznaczyć dokładnie nieruchomość, która obciążona była tą wierzytelnością.

Wspomniane obliczenia, składane przez płatników, nie mogą być podstawą do nakładania kar, przewidzianych w obowiązujących ustawach o opłatach stemplowych (należytościach) za fałszywe wpisanie do aktu kupna i sprzedaży ceny nabycia nieruchomości.

Art. 5. Izba skarbowa bezpośrednio lub przez Urzędy skarbowe i instancji bada prawidłowość obliczenia i jeżeli się okaże, że podatek wniesiono w kwocie niższej niż należało, to płatnik winien przypadającą różnicę wraz z odsetkami za zwłokę, określoną w art. 10, a bieżącymi od dnia następnego po upływie terminu, wspomnianego w art. 4, wpłacić do kasy skarbowej w ciągu dni 8 od dnia postawienia w tym względzie żądania Izby skarbowej, a to pod rygorem przymusowego ściągnięcia.

Od decyzji Izby skarbowej wolno w powyższym terminie wnieść odwołanie, które rozstrzyga ostatecznie Minister Skarbu.

Odwołanie wnosi się do Izby skarbowej.

Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia wspomnianej różnicy w określonym wyżej terminie 8-dniowym.

Art. 6. Płatnikom, należącym do kategorii właścicieli gruntów o obszarze do 43 ha, oblicza podatek Izba skarbowa, w której okręgu położona jest nieruchomość, określona, w której okręgu położona jest nieruchomość, określona w art. 1.

O dokładnem obliczeniu zawiadamia się płatników za pomocą nakazu płatniczego, od którego można wnieść odwołanie do wspomnianej władzy w ciągu dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

Odwołanie rozstrzyga ostatecznie Minister Skarbu.

Podatek należy wpłacić w połowie (art. 4) w ciągu dni 30 licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego, a drugą połowę w ciągu następnych 6 tygodni a to pod rygorem wskazanym w art. 10.

Art. 7. Osoby, wymienione w art. 2 p. b), c), 1), obowiązane są w ciągu 2 miesięcy, licząc od dnia następnego po ogłoszeniu ustawy niniejszej, złożyć Izbie skarbowej, w okręgu której położona jest nieruchomość (art. 1), prośbę o uwolnienie od podatku wraz z dokumentami, stwierdzającą dowodnie stan faktyczny, uzasadniający to zwolnienie.

Termin powyższy może Izba skarbowa przedłużyć jedynie w tych wypadkach, w których osoby wspomniane wiarygodnie wykażą, że zebranie określonych wyżej dokumentów wymaga dłuższego czasu.

Władze i urzędy państwowe są obowiązane wydawać siromom interesowanym potrzebne dokumenty bezpłatnie i wolne od stempla z wyraźnym określeniem celu.

Imieniem osób, należących do kategorii właścicieli gruntów o obszarze do 43 ha, prośbę może składać także właściwy urząd gminny.

Prośby spóźnione odrzuca się.

Art. 8. Prośby, wspomniane w artykule poprzednim, rozstrzyga Izba skarbowa, przyczem stosuje się odpowiednie przepisy art. 5.

Art. 9. Instytucje poborowe, określone w art. 4 cz. 2, winny o każdej dokonanej u nich wpłacie podatku zawiadomić w ciągu trzech dni właściwą (art. 4 cz. 1) kasę skarbową (urząd podatkowy).

Nadto winny banki dewizowe i ich oddziały pobrany podatek, po strąceniu prowizji za pobór określonej przez Ministra Skarbu, we wspomnianym terminie przesłać, względnie przekazać właściwej kasie skarbowej urzędowi podatkowemu, a to pod rygorem odsetek za zwłokę w wysokości jednego procentu za każdy dzień zwłoki.

Powiatowa Kasa Oszczędności, Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa, jakoteż Polski Bank Krajowy i ich oddziały winny w dniu, w którym wpłatę uskutecznią, zapisać pobrany podatek na dobro Skarbu Państwa.

Art. 10. Kwoty podatku, nie wpłacone w terminie płatności (art. 4 i 6), uważane będą za zaległość, od której pobierze się odsetki za zwłokę w wysokości 5% miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności (art. 4 i 6). Przyczem każdy rozpoczęty miesiąc liczy się za cały.

Zaległość będzie ściągnięta przymusowo wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi.

Art. 11. Banki dewizowe i ich oddziały, znajdujące się na obszarze Rzeczypospolitej, obowiązane są pobrać podatek, wpłacony do ich kas w myśl art. 4 cz. druga, i ściśle zastosować się do przepisów art. 9.

Art. 12. Winni naruszenia obowiązków, określonych w art. 11, ulegną grzywnie do jednego miliona marek, którą nakłada Izba skarbow.

Od orzeczenia Izby skarbowej można wnieść odwołanie, które rozstrzyga Minister Skarbu.

Odwołanie wnosi się do Izby skarbowej w ciągu dni 8 po doręczeniu orzeczenia.

Wykonanie orzeczenia karnego wstrzymuje się aż do rozstrzygnięcia wniesionego odwołania przez Ministra Skarbu, który może nadto orzec odebranie wspomnianym na wstępie instytucjom praw banku dewizowego.

Art. 13. Cała suma, należna Skarbowi od każdego płatnika (art. 1) z tytułu podatku od wzbogacenia się, odsetek za zwłokę i kosztów egzekucyjnych (art. 10), korzysta z ustawowego pierwszeństwa zaspokojenia z całego ruchomego majątku płatnika przed wszystkimi przywilejami i obciążeniami, z wyjątkiem należności Skarbu z tytułu nadzwyczajnej daniny państwowej.

Art. 14. Suma podatku, przypadająca od płatnika (art. 1 lit. a), ciąży wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi (art. 10) za nieruchomości, określonej w art. 1 lit. a), i korzysta z ustawowego pierwszeństwa zaspokojenia z tejże nieruchomości przed wszystkimi przywilejami i obciążeniami hipot., z wyjątkiem należn. Skarbu z tytułu nadzwyczajnej daniny państwowej i podatków, tudzież zawartych przed ogłoszeniem niniejszej ustawy pożyczek amotyzacyjnych tych instytucji kredytowych, których zobowiązania posiadają w myśl obowiązujących w tym względzie przepisów bezpieczeństwo publiczne.

Art. 15. Wszystkie władze i urzędy państwowe oraz samorządowe, a w szczególności notariusze i urzędy hipoteczne — są obowiązane na żądanie władz skarbowych udzielać wszelkich wiadomości, potrzebnych do obliczenia podatku, jakoteż dozwalać dostępu do ksiąg, aktów i rejestrów urzędnikom skarbowym, do tego wyznaczonym.

Winni naruszenia tego obowiązku odpowiadają wedle ogólnie obowiązujących przepisów organizacyjnych względnie służbowych.

Art. 16. Minister Skarbu jest władny udzielić częściowego lub zupełnego uwolnienia od podatku i odsetek za zwłokę (art. 10) w tych wypadkach, w których ściśle dopełnienie obowiązku zapłaty byłoby ze względów ogólnopństwowych niepożądane.

Oдноśne prośby składać należy do Ministra Skarbu w ciągu miesiąca po ogłoszeniu rozporządzenia wykonawczego do ustawy niniejszej.

Nadto władny jest Minister Skarbu udzielić odroczenia lub rozłożenia na raty, przyczem pobierane będą procenta za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie.

Art. 17. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 18. Ustawa niniejsza zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Marszałek: **Trampczyński.**

Prezydent Ministrów: **Antoni Ponikowski.**

Minister Sbarbu: **Michalski.**

320.

Okólnik Wojewody Pomorskiego w sprawie prze- właszczeń nieruchomości podlegających likwi- dacji.

Podlegająca w myśl traktatu wersalskiego likwidacji własność może być przed przymusową likwidacją sprzedana względnie kupiona w drodze dobrowolnej umowy pomiędzy właścicielem a nowonabywcą.

Notarialny kontrakt, zawarty w Polsce w walucie polskiej, należy przesłać celem zatwierdzenia w myśl rozp. Min. b. Dz. Pr. z dnia 21/VI 21 r. Dz. Urz. Nr. 23 poz. 149.

1. jeżeli chodzi o kupno nieruchomości fabrycznych wartości ponad 5 milionów marek do Województwa,
2. jeżeli chodzi o kupno nieruchomości fabrycznych wartości poniżej 5 000 000 mk., oraz w razie kupna nieruchomości miejskiej lub wiejskiej (domogrunty itd.) bez względu na cenę kupna — do Starostwa. Przy nieruchomościach położonych w Toruniu i Grudziądzu — do Magistratu.
3. jeżeli chodzi o kupno osad rentowych — do O. U. Z. Poznań. Sprzedaż obiektów podlegających likwidacji wymaga **ponadto** zezwolenia Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w myśl art. 6 ustawy z dnia 4/III 1920 r. W tym celu należy po uzyskaniu zatwierdzenia przez jeden z wyżej wymienionych (pod 1—3) Urzędów przesłać kontrakt wraz z odpisem do **Poznańskiego Urzędu Likwidacyjnego.**

Kontrakt zatwierdzony przez Urząd Likwidacyjny przekłada się sądowni, który na tej pod-

stawie oraz na mocy udzielonego przewłaszczenia dokona w księdze gruntowej przepisania własności na rzecz nowo nabywcy

W związku z zatwierdzeniem kontraktu przez Główny Urz. Likw. w Poznaniu winna być złożona w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej na rachunek Poznańskiego Urzędu Likwidacyjnego opłata aljenacyjna w wysokości 1% od ceny kupna.

Powyższe dotyczy również kontraktów zamiany.

Wojewoda: (—) **Jan Brejski.**

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 18 maja 1922 r.

Lip ski, starosta.

321.

Okólnik Wojewody Pomorskiego w sprawie znie- sienia Ministerstwa bylej dzielnicy pruskiej.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. z dnia 28 kwietnia 1922 nr. 30 poz. 247 ogłoszona została ustawa z dnia 27 kwietnia 1922 w przedmiocie zniesienia Ministerstwa bylej Dzielnicy Pruskiej.

Z chwilą ogłoszenia tej ustawy kompetencje, przysługujące Ministrowi b. dz. pr., przeszły na właściwych Ministrów a poszczególne Departamenty b. Ministerstwa b. dz. pr. weszły w skład właściwych Ministerstw.

Pisma i sprawozdania adresowane dotychczas do poszczególnych Departamentów Ministerstwa b. dz. pr. należy wysłać odtąd pod adresem właściwych Ministerstw w Warszawie.

Od tej zasady stanowią wyjątek niektóre Departamenty, które na razie pozostały jeszcze w Poznaniu a to Departament Spraw Wewnętrznych, Zdrowia Publicznego, Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Robót Publicznych.

Departamenty powyżej wymienione weszły wprawdzie w skład odnośnych Ministerstw resortowych, jednakowoż będą nadal urzędowały w Poznaniu, jako Departamenty dla spraw b. dzielnicy pruskiej.

Adresy tych Departamentów brzmią, jak następuje:

1. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Departament 5 w Poznaniu,
2. Ministerstwo Zdrowia Publicznego, Dep. dla spraw b. dz. pr. w Poznaniu,
3. Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych Dep. V. w Poznaniu,
4. Ministerstwo Robót Publicznych, Dep. V. w Poznaniu.

Wszystkie inne Departamenty b. Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej o ile chodzi o administrację należącą do zakresu urzędowania Wojewody i Urzędu Wojewódzkiego stały się częścią składową resortowych Ministerstw w Warszawie, pod których adresem należy wysłać odtąd odnośną korespondencję.

Co do zakresu działania Dep. 5 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych przypominam okólnik tegoż Ministerstwa z dnia 10 kwietnia 1922 L. dz. 5a II 1660/22, udzielony Panom do wiadomości okólnikiem moim z dnia 14-go kwietnia 1922 r. L. I. b. 1223/22.

Wojewoda wz. (—) **Dr. Woyda.**

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 16 maja 1922 r.

Lip ski, starosta.